

Jornada de llengua i cultura xineses

El Jardí Botànic va ser l'escenari escollit pel Vicerectorat de Política Científica i Cooperació Internacional per a organitzar la primera trobada entre la cultura xinesa i els estudiants de la Universitat de València. Un acte que mostra la creixent relació entre els universitaris de les dues nacionalitats. Durant la jornada els assistents van ser delectats amb un concert de llaüt xinès i posteriorment es va inaugurar una exposició fotogràfica titulada *Imatges de Xina*, que es podrà visitar a l'edifici del Rectorat fins el 27 de maig. Actualment hi ha mil dos-cents xinesos estudiant a Espanya i sols dos-cents espanyols estudiant a Xina. **Pàg. 7**

València tindrà una gran instal·lació europea de física mèdica

La Universitat de València i el CSIC lideren el projecte d'una gran instal·lació europea de física mèdica, que segons va explicar ahir el rector, Francisco Tomás, tindrà com a aplicació fonamental la teràpia oncològica basada en la utilització de feixos d'hadrons (protons i ions de carboni). La notícia va transcendir dimarts passat després d'una reunió a Madrid entre el president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, i el president de la Generalitat, Francesc Camps. Ambdós es van comprometre a impulsar des de les respectives administracions el projecte i a recaptar el suport de la Unió Europea. La proposta d'a-

questa gran instal·lació ha sorgit de l'IFIC (Institut de Física Corpuscular), centre mixt de la Universitat de València i el CSIC. L'objectiu fonamental de la investigació és el desenvolupament d'aplicacions de física nuclear i de partícules en la teràpia i el diagnòstic de malalties oncològiques, neurodegeneratives i cardiològiques, segons va explicar el professor Josep Bernabeu, president de la Societat Europea de Física Corpuscular i professor de la Universitat de València. A Espanya no hi ha cap instal·lació d'aquestes característiques i en el seu grau d'especialització tampoc a Europa.

Estrangers i aprenents de valencià

Setanta estudiants estrangers –de països tan diferents com ara Algèria o Ucraïna, passant per Polònia i Xile– han tingut un primer contacte amb el valencià com a llengua. El dijous dia 12 de maig acabaren uns cursos oferits pel Servei de Política Lingüística. L'oferta intenta satisfer una demanda dels mateixos estudiants i també dels coordinadors Erasmus, sobretot els dels departaments de filologies. **Pàg. 3**

FOTO M. LORENZO

Un grup d'estudiants estrangers de valencià, durant una visita guiada pel centre històric de València. FOTO: M. LORENZO

“Senyors estrangers, poden començar a aprendre valencià”

Setanta estudiants estrangers –de països tan diferents com Algèria o Ucraïna, passant per Polònia i Xile– han tingut un primer contacte amb el valencià com a llengua. El dijous dia 12 de maig acabaren uns cursos oferits pel Servei de Política Lingüística. L'oferta intenta satisfer una demanda dels mateixos estudiants i també dels coordinadors Erasmus, sobretot els dels departaments de filologies.

KATIA ANDRIYENKO/EWA KRASUCKA
HELEN KRIPPNER/MAXIMILIANO WEPFER

Les raons per a matricular-s'hi eren diferents. Per a alguns va ser una necessitat d'entendre les classes donades en català, i per a altres d'entendre la gent del seu entorn més pròxim: “Convisc amb tres valencianoparlants i m'agradaria saber el que diuen”, conta Malgosia Wojtyniak, de Polònia.

Empar Chaveli, una de les professores, considera que la immersió total seria millor per als estudiants: “Caldria fer un curs intensiu de dues setmanes amb set hores diàries, en el qual estaria prohibit parlar una altra llengua que no siga el català”.

En els cursos es vol oferir un tipus de formació complementària, encara que no n'hi haja una necessitat tan clara com a Catalunya o les Balears, on la majoria de les assignatures universitàries s'imparteixen en català i els estudiants estrangers reben una formació abans d'anar a aquestes universitats per a comprendre'l.

“La major dificultat és l'ambient social en què vivim. La gent no té molta necessitat de parlar català perquè sempre pot acudir al castellà i serà entés”, destaca Eduard Ramírez, un dels professors i llicenciat en Filosofia. Per a aquests cursos s'han pogut aprofitar les experiències i materials

dels centres catalans.

A banda de satisfer la demanda, “l'altre objectiu del curs era que els *passavolants*, o siga, els estudiants que estan de passada, no se'n tornen al seu país sense entrar en contacte amb el valencià”, diu Antoni Llabrés, director del Servei de Política Lingüística. En altres paraules, els cursos ajuden a la difusió de la llengua i al seu reconeixement internacional, com mostra el fet que s'atorguen certificats de “català” de manera unificada amb les universitats de la resta dels Països Catalans per a fomentar la denominació conjunta. Sempre hi ha hagut estudiants estrangers que compartien

cursos de l'oferta general amb gent d'un nivell de llengua més avançat, la qual, per exemple, tot i que no parlaren mai el valencià, almenys el comprenien passivament. “La resposta ha superat totes les previsions, amb trenta-sis estudiants en el primer quadrimestre, cosa que va fer necessari el doblament en dos grups”, explica Llabrés. L'assistència s'ha mantingut també en el segon quadrimestre, amb 34 alumnes en el curs de català bàsic I i 4 en el català bàsic II.

En les classes de català els professors adaptaven la formació a cada persona i tenien en compte les preferències dels alumnes. “La gent que assistia a classes era jove, curiosa i amb ganes d'aprendre. Sempre fèiem activitats variades i així ho passàvem bé en classe”, afirma Eduard Ramírez.

L'enfocament principal de les classes era ensenyar a parlar als estudiants i a saber defensar-se en les situacions quotidianes, però també s'hi donaven les regles

bàsiques gramaticals per tal de saber escriure correctament. “Ensenyar-se un idioma és una qüestió d'actitud”, segons Ramírez. Per tal que les classes foren més amenes, els professors buscaven temes interessants per a conversar, posaven cançons en català per a escoltar i fins i tot motivaven els alumnes a cantar ells mateixos.

ACTIVITATS EXTERNES. Al llarg de l'any han sigut les activitats fora de l'aula d'estudi allò que reforçà la integració del grup. Els alumnes van fer una visita guiada a Ciutat Vella que incloïa el Palau de la Generalitat, la Catedral i les Torres dels Serrans.

Com afirmen els estudiants, aquest tipus d'excursió té una doble finalitat. A més a més de conèixer la història i l'art de València, practicar la llengua catalana en situacions més acostades a la seua vida quotidiana: en un bar, davant d'una copa d'aigua de València... En un ambient de xarrada informal, alemanys, francesos, italians o polonesos s'acostumaven a dirigir-se als seus companys en català. Seguint l'àmbit de l'entrenament, el programa de les classes va ser coordinat amb el cicle de cinema en valencià, una iniciativa conjunta de la Universitat i de la Politècnica que va assolir un enorme èxit. D'aquesta manera els alumnes, després de les classes, tornaven a veure's durant la vesprada per tal de visionar films en català. En una altra eixida, a l'aula d'informàtica, els estudiants van conèixer els recursos electrònics d'aprenentatge i informatius que es poden trobar en la xarxa.

Més oferta el proper curs

Com que aquesta oferta va començar l'actual curs acadèmic, ara és hora del primer balanç. En principi es pensa de repetir el curs amb alguns canvis a partir de les idees dels estudiants i professors per tal de completar-ne les ofertes. Guido Palomino, peruà que ací estudia el doctorat, opina: “Estic satisfet del curs, la mestra ho ha fet bé, però respecte a la gramàtica el reestructuraria, aprofundint en aquest

aspecte”. Nadia Belhachemi, originària d'Oran, afegeix que li falta fluïdesa, però que entén bé el valencià: “No obstant això, quatre hores a la setmana en són poques”. A més, està previst de posar en marxa un servei que contacte gent catalanoparlant i estudiants Erasmus per a fer “tàndem” (intercanvis de persones amb diferents llengües maternes per a facilitar l'aprenentatge mútuament).

Prop de 700 matriculats faran l'accés per a majors de 25 anys

FUENCIS RAUSELL

Els pròxims dies 3 i 4 de juny es realitzaran les proves d'accés a la Universitat (PAU) per a majors de 25 anys. Són 659 els estudiants que aquest any s'hi han inscrit, quasi tres-cents menys dels que ho van fer el curs passat (952). En la passada convocatòria només un terç dels alumnes (317) va superar la prova.

Els exàmens d'aquest curs tindran lloc a l'Aulari Interfacultatiu de Burjassot (av/1 de Maig s/n). Les proves estan dirigides a persones que volen cursar una carrera universitària però que no compten amb el títol de batxillerat o equivalent i que a més han complert els 25 anys d'edat abans de l'1 d'octubre.

Enguany les proves s'organitzen per itineraris, a diferència d'anys anteriors que s'estructuraven segons les titulacions. Així, els estudiants poden triar entre cinc vies: Arts, Humanitats, Ciències Socials, Ciències de la Salut i Àrea Científico-tecnològica. En aquesta convocatòria els itineraris més demanats han sigut Humanitats amb l'opció de Literatura Espanyola, Humanitats amb Geografia i Ciències Socials.

Les proves començaran el divendres 3 de juny a les 15 hores i continuaran el dissabte dia 4 a partir de les 9. Els matriculats hauran de dur el seu carnet d'identitat, el passaport o qualsevol altre document oficial acreditatiu. A més, hauran d'anar proveïts d'un llapis del número 2, una goma d'esborrar i un bolígraf.

Les proves consten d'una part comuna i una altra específica. La prova comuna pretén valorar la capacitat de raonament i d'expressió escrita dels estudiants. Comprén exercicis de comentari de text sobre una qüestió d'actualitat, exercicis de llengua castellana i valenciana i també de llengua estrangera, aquesta darrera a escollir entre anglès, francès, alemany, italià o portugués. La prova específica té com a objectiu valorar la capacitat dels candidats per a estudiar l'opció que hagen triat d'entre les cinc esmentades.

Els interessats poden trobar més informació en la pàgina web del Servei d'Estudiants de la Universitat (<http://sestud.uv.es>), on s'especificuen les assignatures de les quals s'hauran d'examinar segons l'itinerari i els temaris de cadascuna.

Crítiques a Bolonya

El 19 i 20 de maig tindrà lloc a la ciutat noruega de Bergen la cimera de ministres d'Educació dels quaranta estats membres de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES), que té com a finalitat avaluar la implementació de les reformes cap a un marc universitari uniforme tot complint el procés que va prendre forma a Bolonya l'any 1999. En la cimera de Bergen, d'altra banda, es marcaran les pautes de treball per als propers dos anys tot tenint en compte que és a partir del curs 2010-2011 que tot plegat ha d'entrar en vigència en tots els estats signants.

Des de la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans, marc unitari del moviment estudiantil, lluny de complir les expectatives generades per la classe política, aquest procés contempla un seguit d'aspectes no resolts que ens fan pensar en una operació de màrqueting per avançar en la liberalització de l'educació superior.

Un exemple recent és el debat generat sobre la construcció del *Catàleg de Titulacions*, que marcarà l'aprovació dels nous títols de "grau", on l'informe d'una de les subcomissions del Consell de Coordinació Universitària parla de la supressió de titulacions com ara Humanitats o Història de l'Art per no "adaptar-se a les necessitats del mercat de treball". En aquest informe, en el qual la meitat dels redactors eren professors d'universitats de l'Església, també s'apostava per suprimir els estudis de Filologia Catalana entesa com a tal, mentre que es deixava

intacta la Filologia Espanyola. Així doncs, tant per la voluntat dels governs de torn com per la lògica del lliure mercat, als Països Catalans hem de denunciar el perill que corre la llengua catalana a la universitat, així com el procés d'homogeneïtzació a què se'ns sotmet. I és que en aquest procés de convergència europea es tenen més en compte els interessos empresarials o polítics que els criteris acadèmics i científics. Un altre dels efectes que comportarà l'entrada a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior serà un clar augment en les taxes universitàries. A Alemanya, que va entrar-hi ara fa dos anys, els estudiants han passat de tenir un accés a la universitat gratuït a haver de pagar fins a dos mil euros a l'any. Aquí el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) té prevista una pujada de les taxes d'un 2% pe sobre de l'IPC per al proper curs (és a dir, un increment del 5% respecte al preu d'enguany). Aquestes mesures agreugen encara més l'estat actual en què es troba la universitat pública catalana. Les empreses privades augmenten contínuament la seva presència en el dia a dia de la Universitat. I no només en l'externalització dels serveis bàsics de restauració, copisteria, edicions, escoles d'idiomes..., sinó també en la recerca i investigació, que està cada vegada més sotmesa als interessos del mercat.

Des de la CEPC donem a conèixer que per segon cop, tot coincidint amb la cimera, tindrà lloc a Bergen el cap de setmana del 20 de maig el segon Fòrum Europeu de l'Educació que reunirà professors i estudiants d'arreu per tal d'avaluar aquest nou marc que se'ns imposa així com per a

L'ANIMALADA DE TONI MESTRE

vertebrar alternatives. Per la nostra part, volem tirar endavant un parell d'iniciatives sorgides a casa nostra, com són la fixació d'una jornada de mobilitzacions conjunta en tot l'espai Bolonya, així com la creació de l'Observatori de la Universitat Pública, que ha d'aplegar a aquelles persones i col·lectius que s'oposen al procés de mercantilització de l'educació, procés impulsat, entre altres, per part d'entitats no-democràtiques com ara l'Organització Mundial del Comerç (OMC).

Conscients que aquesta cimera tindrà poca rellevància, convoquem els campus de tots els Països Catalans a una jornada de lluita per al dia 18 de maig per tal de denunciar els efectes que suposarà aquesta reforma, rebutjant l'increment de les taxes i defensant un model d'universitat lluny del que avui en dia hi ha.

Si internacionalitzen les agressions, internacionalitzarem la nostra resposta! Per una educació pública, popular, catalana i de qualitat, NO al Procés de Bolonya!

Octavi Ruiz i la resta de membres de la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans

Concurs Mundial de Tecnologies de la Informació i Comunicació

REDACCIÓ

El Consell Internacional per a les Comunitats Participatives (ICCC) ha organitzat el primer Concurs Mundial de les Tecnologies de la Informació i de la Comunicació (TIC) centrat en el tema de *TIC per a totes les generacions*. Les inscripcions hauran de presentar-se abans del 31 de maig. El material del concurs s'haurà de presentar abans del dia 1 de setembre.

El concurs de disseny de TICs es promou per a poder incloure la "societat que envellaix" en la societat de la informació. Es pretén que els futurs professionals i investigadors de les TICs siguin més sensibles respecte a les oportunitats i la responsabilitat de millorar la qualitat de la vida per a una "societat que envelleix". També es pretén estimular el diàleg i buscar solucions pel que fa a la tercera edat. El moment més oportú serà la Cimera Mundial de les Nacions Unides sobre la Societat de la Informació (CMSI), que tindrà

lloc a Tunísia del 13 al 15 de novembre, on s'anunciaran els guanyadors. Es demana als estudiants de tot el món que desenvolupen solucions per a integrar els ancians en el teixit de la comunitat i que els incloguen totalment en totes les activitats socials, culturals i productives.

Podran presentar projectes tots els estudiants universitaris i llicenciats que s'ocupen de disseny, desenvolupament i implementació. S'han establert tres premis, un primer dotat amb 10.000 dòlars, un segon de 5.000 i un tercer de 2.500. Els premis es dividiran en dues categories, d'una banda per al millor desenvolupament maquinari o programari de suport a persones ancianes per a l'ús, accés o inclusió en les TICs, i un segon a la millor o més innovadora aplicació que incloga l'ensenyament o el desenvolupament de continguts per a donar suport a l'ús eficaç de les TICs per part de l'ancià. A més, almenys altres tres projectes de cada categoria rebran esments d'honor.

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Nou DiSE

Edita: Universitat de València.
Director: Francesc Bayarri.
Consell de Redacció: Remei Castelló, Olga Dénia, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Nel·la Leal, Vicent Martínez i Mònica García.
Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.

Redacció: Gabinet de Premsa (Avinguda Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DiSE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Impremta: Indugraf S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.

Consell Editorial: Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

www.uv.es/~noudise

La Universitat de València,
a l'abast de tot el món

Imatge d'una concentració a les portes de Geografia i Història contra la desaparició del títol.

Per amor a la Història de l'Art

Història de l'Art es preocupa pel seu futur universitari. El fet de no aparèixer en el llistat de la Subcomissió d'Humanitats del Consell de Coordinació Universitària representa una amenaça. Tot i que no és imminent, s'espera que el llistat definitiu es publiqui en setembre o octubre. La mobilització per part dels afectats ja està en marxa.

GEMMA BOTELLA/
MARTA SIMON

El passat 12 de maig la Facultat de Geografia i Història va aparèixer empaperada d'unes esqueles que tenien un epitafi molt directe: "Ací jau la Història de l'Art, vídua de la raó assassinada fa anys. Plorant hi som els invisibles, aquells que encara escoltem en les nostres consciències els crits dels pintors, escultors, arquitectes, músics, fotògrafs, cineastes... que han nodrit les nostres vides d'expressió, d'emoció, que han sabut deixar petjades del seu món perquè nosaltres les recollim. NO RESTEM EN PAU".

La Sala Joan Fuster es quedà menuda davant l'afluència massiva d'estudiants, becaris, professors i professionals d'Història de l'Art. També hi van assistir crítics d'art i artistes plàstics. L'assemblea convocada pels mateixos afectats pretenia informar de la situació que envoltaria aquesta titulació si finalment que-

dava exclosa del llistat d'estudis d'Humanitats.

UNA SUBCOMISSIÓ SENSE CAP HISTORIDOR DE L'ART. Com assenyala Josep Montesinos, director del Departament d'Història de l'Art, "el Ministeri ens ha dit que no és un document definitiu, però evidentment podem pensar que és una tendència majoritària dins de la Subcomissió, en la qual no hi ha cap historiador de l'art. El llistat té la característica de ser prou incongruent perquè no hi ha una filosofia clara que explique per què estan unes titulacions i altres no".

El comunicat de l'assemblea té nou punts que rebutgen la desaparició de la titulació. Defineixen l'especialitat com una disciplina humanística arrelada perfectament en el marc espanyol i europeu,

És un títol amb demanda social i competitiu a nivell europeu

amb una directa relació amb el món actual on la imatge és l'element fonamental, amb una metodologia perfectament definida i amb uns perfils professionals clars. També defenen que el títol permet atendre demandes en increment, com a professionals en el camp del mercat de l'art, del comissariat i muntatge d'exposicions o museus. Assenyalen que és necessari el manteniment d'una titulació en un país caracteritzat per disposar d'un patrimoni historicoartístic arrelat en segles d'història i que necessita uns professionals per a la seua identificació, estudi, manteniment i difusió.

Josep Montesinos resumeix les conclusions de l'assemblea: "Tenim un títol amb demanda social, un títol competitiu a nivell europeu i volem el manteniment d'aquest com a grau".

REIVINDICACIÓ CONTÍNUA. Aquesta reunió no és un fet aïllat. La mobilització universitària passa per la formació d'una Assemblea Permanent a la Facultat de Geografia i Història, a més d'actes públics com ara la concentració que van protagonitzar ahir 18 de maig, Dia dels Museus. "En la reivindicació del títol d'Història de l'Art estem vinculats a museus, entitats culturals i fundacions", explica Montesinos. D'altra banda, estan preparant-se accions en coordinació amb totes les uni-

versitats espanyoles i estan recollint-se signatures per a lliurar-les a la ministra d'Educació, María Jesús San Segundo, i a la de Cultura, Carmen Calvo.

Aquest fet ha coincidit amb el lliurament del Llibre Blanc d'Història de l'Art, un document consensuat i redactat per vint-i-cinc universitats espanyoles "que ha obligat a un seriós esforç reflexiu i a l'elaboració d'enquestes per analitzar la realitat de la llicenciatura i sobretot la possibilitat de ser un títol amb homologació europea", explica Josep Montesinos. A més, el director del departament afegeix que el document mostra un títol versàtil i amb nombrosos perfils professionals. Una àrea de coneixement perfectament consolidada, amb referència a tota Europa, en línies d'investigació, en demanda social, en perfils professionals: patrimoni, gestió cultural, museus, ensenyament, investigació o mercat de l'art.

El professor Josep Montesinos vol tranquil·litzar els actuals titulats i aquells que encara estan fent la carrera, "passe el que passe podran finalitzar els seus estudis. No és eixe el problema, sinó el futur d'un títol que té garanties i possibilitats dins del marc europeu, i la seua pèrdua suposaria en la nostra opinió una errada a l'hora d'integrar la nostra Universitat en el marc europeu. No podem equivocar-nos", afirma.

Educació Física celebra el Fòrum de l'Esport 2005

L.T.

Coincidint amb la celebració de l'Any de l'Educació a través de l'Esport el Servei d'Educació Física de la Universitat ha organitzat el Fòrum de l'Esport 2005. La vintena de ponències i taules redones que s'han preparat giren al voltant de les escoles esportives, l'esport universitari i les relacions entre educació i esport, agressivitat i educació i esport i dona. Les jornades van començar ahir dimecres 18 i són convalidables per 3 crèdits de lliure elecció. La jornada de hui comença amb dues ponències. La primera, a les 10:30 hores, anirà a càrrec de Carlos Hernando, director del Servei d'Esport de la Universitat Jaume I de Castelló, sobre *L'esport en la formació de l'universitari*. La segona serà la del subdirector general del Consell Superior d'Esports de Madrid, José Luis Aguado, que farà un repàs, a les 11:15 hores, a *L'evolució de l'educació física i l'esport a l'Estat Espanyol*.

En la taula redona que començarà a les 12:30 es reflexionarà sobre la *Importància de l'esport com a element educador a la Universitat* i a la vesprada estan previstes més activitats. Hi haurà una ponència amb demostracions sobre la *Situació il·lògica dels àrbitres en els llançaments de penals*. L'exfutbolista del València Luis Adorno parlarà, a les 17 hores, de la *Influència de l'esport en la formació dels futbolistes*, abans que el president de la Societat Valenciana de Medicina EF i Esport, Armando Barra, pronuncie la seua xarrada, a les 17:45, sobre els *Beneficis de l'esport en l'universitari*.

La jornada de hui es tancarà amb una taula redona a la qual assistiran el president del València, Jaume Ortí, i els exfutbolistes Manuel Mestre i Miroslav Djukic. Els convidats es qüestionaran si *Serveix el futbol per a educar als joves?*

Demà divendres s'ha previst una jornada reduïda d'actes. A les 10 hores un àrbitre de segona divisió de futbol parlarà sobre *La influència del reglament en l'educació*. La conferència del sociòleg Víctor Agulló començarà mitja hora després i versarà sobre el cas de la pilota valenciana. A les 11:15 Melchor Guitiérrez, professor de la Universitat, pronunciarà una altra xarrada sobre els *Valors socials de l'esport*. Una taula redona sobre la *Importància de les escoles esportives en la formació dels joves* tancarà els actes abans de la cloenda oficial del Fòrum a la una del migdia.

Els estudiants de Periodisme radiografien els polítics valencians

ENTREVISTA

Joan Ribó Canut,
portaveu d'EUPV a
les Corts Valencianes

Joan Ribó Canut (Manresa, 1947) és el portaveu d'EU a les Corts Valencianes. Doctor en Enginyeria Agrònoma, és professor d'ensenyament secundari a l'Institut de Meliana (València). Des del 1995 és diputat per València a les Corts Valencianes. Joan Ribó representa el seu grup en la comissió que estudia l'actual reforma de l'Estatut.

ISMAEL RODRÍGUEZ/
LUIS VELASCO

—Com es pot fer arribar la política als joves, si cal fer-la-hi arribar?

—Eixa és la pregunta del milió. Et la faria a tu, perquè sincerament no és fàcil. A mi m'encantaria trobar un mecanisme pel qual els joves pogueren participar com ho havien fet en el passat, sobretot la gent universitària en els temps de lluita contra el franquisme. En aquests moments és terriblement difícil que la gent participe.

—El que sembla és que els partits d'esquerres depenen més dels vots dels joves.

—Efectivament. Jo crec que hi ha una llei general, i és que a mesura que una persona es fa major es va decantant cap a posicions més de dreta i, per tant, per als partits d'esquerres és determinant arribar als joves. A mi em molesta reduir el jove a una festa i a un cubata. Em sembla degradant.

—Hui en dia quina és la principal diferència entre el Partit Socialista i Esquerra Unida?

—Jo vull començar dient que amb els socialistes és possible una col·laboració. Però, per exemple, hi ha diferències en temes mediambientals molt serioses. Ací es veu tots els dies en els temes de la gestió de l'aigua, ja que no ens agrada com ho fa el Partit Socialista. Una altra diferència és la concepció d'Espanya. No som independentistes, però som federals. En els temes socioeconòmics, nosaltres ressaltem des de l'estat públic de l'ensenyament fins la gestió de l'aigua. El Partit Socialista té una certa tendència privatitzadora en moltes coses, i això és un altre element de confrontació molt clar.

—El PP i el PSPV han pactat no tocar "país", "bandera" i "llengua", pot Esquerra Unida aprovar aquesta reforma de l'Estatut?

—Des del meu punt de vista és molt difícil que nosaltres puguem acceptar que no es toque el títol primer. Els títols primers, d'alguna manera, simbolitzen la identitat d'un

“Per als partits d'esquerres és determinant arribar als joves”

poble, la seua voluntat nacional, i si ens quedem amb la identitat de l'Estatut ens quedem amb una identitat feble, canviada des de Madrid i que per a nosaltres és intolerable. Jo dic sempre que vull ser d'esquerres i valencià, i per desgràcia tota la simbologia d'aquesta comunitat autònoma és de dretes, pot ser que per això la gent s'ha fet de dretes.

—Amb el 5% necessari per accedir a les Corts, no veu necessari una coalició amb el Bloc per a les properes eleccions autonòmiques del 2007?

—Jo estic convençut que Esquerra Unida sola passa el 5%. L'ha passat sempre i en aquests moments les enquestes ens diuen que el pot passar. Però també estic convençut que si es fa aquesta aliança segurament serà la clau per a canviar la possibilitat de govern. Nosaltres demanem baixar la barrera electoral del 5 al 3%, ja que deixa sense representació més de dues-centes mil persones del Bloc i Unió Valenciana.

—És veritat que, com se sol dir, els diputats treballen poc?

—En el meu cas, jo t'assegure que no. A mi m'agradaria confrontar horaris amb aquells que diuen que treballen poc. També he de dir que el meu treball com a portaveu té més treball que els altres i, a més, en EU som pocs i tenim una feina més acumulada. En el nostre cas no, perquè el que té menys és portaveu de dues comissions. És rara la setmana que

un diputat nostre no haja d'eixir a tractar un tema.

—Què pensa de la situació actual dels seus companys a Euskadi? Amb qui pactaria vosté?

—És l'únic territori de l'Estat on la Constitució no va resoldre el problema. Els bascos han de poder expressar el que volen ser en el futur. El País Basc necessita que se li reconega el dret a l'autodeterminació, eixe és el problema. Des del nostre punt de vista s'ha de reconèixer eixe dret, això és un dret dels pobles. Haurem de resoldre aquest tema democràticament, com ho ha fet el Quebec. Per això nosaltres estem d'acord en debatre el Pla Ibarretxe, però el que demanem és que hi ha d'haver majories qualificades, que no es poden enfrontar dos blocs.

—Vosté ha sigut professor de física en diversos instituts, com veu l'educació a l'Estat Espanyol? Pensa tornar a la docència?

—Jo estic a les Corts des del 1995, el 2007 acabe i me'n torne al col·legi, a més m'abelleix perquè crec que no es pot passar ací tota la vida, perds el contacte amb la gent, amb la realitat. A més, és molt important produir en EU un canvi generacional. Veig l'educació complicada. El PP la va degradar molt i al PSOE no li veig una actitud clara respecte a la nova llei educativa. La situació dels centres educatius està complicada. Cal gastar diners i saber en què es gasten.

CRÒNICA

Unanimitat a les Corts sobre el primer informe de la reforma estatutària

MARIA TOMÁS

Els grups parlamentaris van mostrar en el ple de les Corts el seu consens respecte a la reforma de l'Estatut, encara que hi ha discrepàncies sobre alguns plantejaments particulars de cada partit.

Joan Ignasi Pla va mostrar la seua preocupació davant la idea de dur endavant un text estatutari improvisat. Per això va demanar a la Cambra que siga conscient que no es pot fracassar en una reforma “que no interresse als ciutadans”. El líder del PSPV va reflectir en el seu discurs la necessitat d'una agència tributària pròpia, així com garantir que la Comunitat siga la primera en benestar i seguretat.

D'altra banda, Joan Ribó va destacar “el bon rotllo”, la intensitat en el treball dels tres grups parlamentaris per a la redacció de l'informe. El portaveu de l'Entesa va presentar els plantejaments del seu grup sobre diverses competències que haurien d'aparèixer en l'Estatut quant a la unitat lingüística, el sistema judicial i el nom històric de la Comunitat reflectit en l'Estatut de Benicàssim. Ambdós van parlar de la possibilitat de realitzar un referèndum perquè els ciutadans opinen, una qüestió en la qual el PP va preferir no entrar. Serafin Castellanos es va limitar a subratllar la capacitat d'autogovern que el nou text suposarà.

A part de la reforma de l'Estatut, altres temes que es van tractar van ser les infraestructures, la sanitat i les inversions en investigació. El president de la Generalitat, Francesc Camps, va començar la sessió parlamentària contestant al seu propi partit sobre les inversions en infraestructures i els acords amb el Ministeri de Foment. Camps va parlar sobre el pla d'una autovia que creue la Comunitat de

nord a sud i així evitar el pas de grans carreteres pels pobles valencians. Al seu torn, Pla va preguntar a Camps sobre el dèficit de llits als hospitals valencians, el projecte de l'Hospital de La Fe aprovat el 1999 i els diners gastats en campanyes publicitàries inútils. Pla va declarar que tindrà recursos suficients per a millorar la mala situació que el govern popular deixarà el 2007, ja que està segur que guanyarà les properes eleccions.

Pla reivindica una agència tributària pròpia i Ribó la unitat de la llengua. La sanitat, els projectes d'infraestructures i les inversions en investigació foren altres temes de debat en la sessió parlamentària

En un intercanvi de paraules, aplaudiments populars i riallades socialistes, Camps va escometre contra Pla declarant que és “metafísicament impossible que guanye les eleccions el 2007”. Així mateix, Camps va qualificar de cantilena pesada aquests “dijous d'autoreivindicació”, qualificant l'actitud de Pla com “un problema de lideratge en el seu partit i en la societat”.

Joan Ribó en la seua intervenció va acusar el Consell d'haver reduït les beques d'investigació i centrar-se més en “fer grans edificis que en els professionals”. Camps va respondre amb dades sobre el creixement del percentatge del PIB destinat en els pressupostos en investigació, va remarcar la creació d'ocupació el 2004 i va tancar el debat del ple de les Corts amb una sentència: “Nosaltres pel centre, no com l'esquerra amb el passat i el pessimisme”.

La sèrie d'entrevistes i cròniques ha estat coordinada per les assignatures de Llengua Catalana Oral per als Mitjans de Comunicació i de Comunicació Integral, Corporativa i Institucional.

I Jornada sobre Xina: Cultura, Llengua i Universitat

Lang Xi Huang, amb un llaüt xinès, durant la jornada del dimarts al Jardí Botànic. FOTOS: MIGUEL LORENZO.

El Jardí Botànic va ser l'escenari escollit pel Vicerektorat de Política Científica i Cooperació Internacional per a organitzar la primera trobada entre la cultura xinesa i els estudiants de la Universitat de València. Un acte que mostra la creixent relació entre els universitaris de les dues nacionalitats.

De Confuci al Quixot

MARTA SIMON/
GEMMA BOTELLA

Xina està formada per mil tres-cents milions d'habitants. Napoleó ja va predir que quan despertara mouria el món. Malgrat el poc coneixement de la cultura asiàtica per part d'Occident, es preveu que l'any 2007 siga una superpotència a nivell mundial i cap al 2035 es convertisca en la segona potència econòmica després dels Estats Units.

Actualment, les relacions entre Espanya i Xina són estretes. Per exemple, pel que fa al tèxtil, el 80% prové de Xina, a més són nombrosos els xinesos que visiten el país. Per totes aquestes raons, la Universitat de València va acollir el passat dimarts la I Jornada sobre Xina: Llengua, Cultura i Universitat.

nada sobre Xina: Llengua, Cultura i Universitat.

El que es pretenia amb les xarxes era apropar la cultura xinesa a la Universitat i crear vincles entre ambdues cultures.

Des del 1998 fins al 2004 s'ha ampliat quatre vegades el nombre d'estudiants xinesos. Actualment el govern xinès posa especial atenció en l'ensenyament universitari i intenta promoure l'intercanvi internacional. Les destinacions més sol·licitades pels xinesos són Irlanda, França i Anglaterra, encara que cada vegada és major el nombre d'estudiants que demanen universitats espanyoles. Com explica Wang Zhiwei, primer secretari d'afers educatius de l'ambaixada de Xina a Madrid, "hi ha mil dos-cents xinesos estu-

diant a Espanya i sols dos-cents espanyols estudiant a Xina. Els universitaris que més opten per l'intercanvi són els de Filologia i Lletres. També hi ha intercanvi de professors, com ara entre Granada i Pequín".

Wang Zhiwei també va comentar l'interès de Xina per la cultura espanyola: "Els espanyols són els precursors de l'estudi de la cultura xinesa a Europa. A Xina vint-i-cinc universitats ensenyen espanyol. Hem traduït vint-i-tres vegades *El Quixot*, allí és un llibre molt famós. També volem difondre el nostre idioma i la nostra cultura a Espanya, anem a crear l'Institut Confuci, seguint el model del Cervantes".

D'altra banda, el delegat del rector per a Relacions Internacionals,

Vicente Andreu, va parlar de la necessitat d'introduir la cultura asiàtica a la Universitat de València. Com assenyala, "ja portem huit anys amb el mòdul Llengua i Cultura Japoneses. Enguany hem inclòs Llengua i Cultura i Escriptura i Cultura Xineses. L'any que ve anem a introduir Llengua Xinesa Elemental. Totes aquestes assignatures són de lliure opció. Hem de parar atenció a aquesta cultura perquè amb la convergència europea es poden crear estudis asiàtics".

En canvi, a la Universitat d'Alacant ja fa anys que estan impartint-se mòduls de xinès.

L'any 1998 va ser el primer curs que es va impartir amb deu alumnes, mentre que l'any passat n'hi hagué sis-cents. Com explica Ana Martínez, de la Universitat d'Alacant, "el segle XXI és d'Àsia, fonamentalment de Xina. Hem d'augmentar l'intercanvi comercial i cultural. Veiem la necessitat de crear grups intermedis que coneguen la cultura xinesa per aconseguir un apropament sense prejudis. Quan es va crear la Casa Àsia a Barcelona es facilità l'apropament a la cultura xinesa".

Davant l'experiència d'enguany a la Universitat de València, el rector Francisco Tomàs va anunciar, durant la inauguració de la jornada al Jardí Botànic, que la Universitat potenciarà els estudis de llengua i cultura xineses.

El rector va destacar la importància de la cooperació educativa i científica amb la Xina i les seues universitats, amb les quals ja mantenen relacions diversos grups d'investigació de la Universitat.

"L'equip rectoral potenciarà noves assignatures sobre llengua, cultura i economia de Xina i també impulsarà la presència d'estudiants xinesos a la Universitat i d'estudiants de la nostra Universitat a Xina", assenyala Francisco Tomàs. L'intercanvi d'estudiants seguirà un model similar al dels programes Sòcrates i Erasmus.

Vicente Andreu també explicà que dins del programa d'internacionalització està previst potenciar cursos especialitzats que puguin desembocar en diplomes de màsters i de doctorat.

Al seu torn, Òscar Pujol, responsable de Casa Àsia, va invitar la Universitat a participar en les fires educatives de Xina, "un país que s'està convertint en el primer exportador d'estudiants del món". Entre els estudis a l'estranger més demanats pels estudiants xinesos, Pujol va esmentar els d'Administració i Direcció d'Empresa, els tecnològics, els de Comunicació i Periodisme, així com els de Dret Internacional.

Durant la jornada els assistents van ser delectats amb un concert de llaüt xinès i posteriorment es va inaugurar una exposició fotogràfica titulada *Imatges de Xina*, que es podrà visitar a l'edifici del Rectorat fins el 27 de maig.

Cal tindre en compte...

Les diferències entre la cultura oriental i l'occidental són evidents. Algunes van ser comentades pels ponents, coneixedors de la cultura xinesa, i van traure un somriure als assistents.

Coses que cal tindre en compte si es visita Xina: -Hi ha accions que són tabú. Com per exemple: assenyalar amb l'índex, mostrar la sola de la sabata quan s'està assegut, xiular...

-Aprecien molt la puntualitat: si arribes tard pensen que no tens interès!

-Les relacions van més enllà dels actes comercials, volen arribar a una relació d'amistat.

-No obriran el teu regal davant de tu, pensen que és de mal gust. Et comentaran què els sembla quan tornen a parlar amb tu.

-Utilitzen molt l'expressió "no perdre la cara", que vol dir "no perdre la credibilitat".

-Són molt hospitalaris.

Algunes curiositats...

-En anglès, la paraula "Xina" significa porcellana. Gran Bretanya va ser el primer país que la va importar a Europa.

-La muralla xinesa és una de les meravelles que es poden veure des de l'espai.

-L'única llengua parlada exclusivament per dones es troba a la Xina.

-La literatura xinesa té tres mil cinc anys d'història.

-En el segle XIII aC apareixen els caràcters de l'escriptura, els símbols que s'acostumen a veure equivalen a una idea. Cada caràcter fa referència a un munt de conceptes.

-La tendència de la llengua tendeix al monosil·labisme.

PARANIMF. *El professor de l'Institut Max Planck i Premi Príncep d'Astúries rep l'honoris causa de la Universitat*

Cardona destaca la investigació valenciana actual

La Universitat de València va investir ahir dimecres com a doctor *honoris causa* el doctor Manuel Cardona Castro, director emèrit de l'Institut Max Planck i Premi Príncep d'Astúries del 1988. L'acte es va celebrar al Paranimf de l'edifici històric de la Universitat. La *laudatio* va ser pronunciada pel professor Carlos Ferreira, degà de la Facultat de Física. En el seu discurs Manuel Cardona va destacar la investigació actual de les universitats valencianes.

REDACCIÓ

El nou doctor *honoris causa* va néixer a Barcelona el 1934. Va estudiar Física a la Universitat de Barcelona entre els anys 1950 i 1955, i va rebre el Premi Nacional al millor expedient de les Facultats de Física d'Espanya. El 1958 va obtenir el doctorat en Ciències per la Universitat de Madrid amb el seu treball sobre l'efecte quadràtic fotomagnetoelèctric en germani i silici, i l'any següent el Ph.D. en Ciència Aplicada a Harvard. Ha estat professor i investigador en prestigioses universitats nord-americanes fins al seu nomenament com a director de l'esmentat Institut Max Planck de Recerca en Estat Sòlid a Stuttgart, d'on es va jubilar fa poc menys de dos anys.

En el seu discurs Manuel Cardona va tindre unes paraules

de reconeixement per a la investigació que es realitza actualment a València, en especial la que prové de les universitats. El rector, Francisco Tomás, li ho va agrair: "No hauria d'acabar les meues paraules sense referir-me a la part final del discurs del nostre nou doctor *honoris causa*, on ha fet una referència a l'evolució de la ciència valenciana, de les universitats de València, en els darrers vint i cinc anys, mesurada amb els indicadors reconeguts internacionalment, com ara el nombre de publicacions i les referències que a elles es fan per part d'altres investigadors. Les xifres que Manuel Cardona ha comentat evidencien un creixement parabòlic, algú diria que exponencial, en la nostra producció científica mesurada en termes d'impacte, que evidencia una bona salut de la nostra ciència, el seu creixement constant i

Manuel Cardona rep el birret com a doctor *honoris causa* de Francisco Tomás.

la voluntat de fer arribar els nostres resultats a tots, publicant-los en anglés".

Com va explicar el professor Ferreira, Manuel Cardona ha investigat al voltant de la recerca de propietats físiques bàsiques de sòlids mitjançant tècniques d'espectroscòpia òptica. Encara que el seu camp de treball principal ha estat el dels semiconductors, també s'ha interessat pels problemes de superconductivitat durant els anys que es va estar als Estats Units als laboratoris RCA primer i a la Brown University posteriorment. Recentment ha renovat l'interès per la superconductivitat, però ara en el nou camp de supercon-

ductivitat a altes temperatures.

En opinió del rector, Manuel Cardona hauria estat un gran professor a la universitat espanyola. "Les seues idees de llibertat, de llibertat per anar allà on es fa la ciència que interessa, de rebuig a burocràcies innecessàries i a esquemes de vinculació amb les institucions obsoletes i acomodaticies, la seua inquietud investigadora permanent, i el seu interès per traduir el coneixement en aplicacions són valors que cal inculcar en els estudiants que hui formem en les nostres universitats, i que de vegades no tenen més horitzó que l'immediat, però que desitgen involucrar-se en el

món de la investigació sense precarietats i angoixes".

En l'actualitat Cardona és editor principal de *Solid State Communications* i de la sèrie *Springer Series in Solid State Physics*, i ha sigut membre del Board of Editors del *Journal of Physics C*. És doctor *honoris causa* per les universitats Autònoma de Madrid i Autònoma de Barcelona, a Espanya; per la de Shobrooke, a Canadà; la de Regensburg, a Alemanya; la de Roma, a Itàlia; la de Tolosa, a França; l'Aristotle University de Tessalònica, a Grècia; i la Masaryk University de Brno, a la República Txeca.

Presentada l'Olimpiada de Biologia 2005

REDACCIÓ

La Universitat va acollir el passat dilluns la presentació de l'Olimpiada de Biologia de la Comunitat Valenciana 2005 per als representants de la província de València. Era un acte de beninguda als participants d'aquesta demarcació i els seus professors.

L'Olimpiada de Biologia de la Comunitat Valenciana 2005 està organitzada per la Universitat de València, la Universitat Jaume I i la Universitat d'Alacant, amb la coordinació de la Delegació per al Pla d'Incorporació a la Universitat de València, i té com a objectiu fonamental l'estimulació entre els joves de l'estudi de les diferents àrees de la bio-

logia. En aquesta edició podran participar tots els alumnes de centres d'ensenyament matriculats durant el curs 2004-2005 en l'assignatura de Biologia de segon de batxillerat de les tres províncies de la Comunitat Valenciana. La participació és individual.

La data de l'examen serà el proper 23 d'abril, a les 10 hores, a l'Aulari Interfacultatiu del Campus de Burjassot de la Universitat; a l'Aula Magna de l'Estce de la Universitat Jaume I de Castelló; i a les aules 1, 2 i 3 de la Facultat de Ciències de la Universitat d'Alacant.

L'examen serà anònim i consistirà en una prova sobre els continguts del programa de biologia de segon de batxillerat.

Constarà de dues parts: en la primera, els alumnes hauran de respondre una sèrie de qüestions relatives a un text d'actualitat científicobiològica i constituirà el 40% de la qualificació final. La segona part constarà de tres preguntes sobre diversos aspectes del contingut del programa. Es valoraran el coneixement i la comprensió dels conceptes i dels processos científics. Aquesta part constituirà el 60% de la qualificació final. En les dues parts es valorarà la capacitat d'expressió i el domini del llenguatge científic.

L'acte de lliurament dels premis de l'Olimpiada de Biologia 2005 serà el dia 3 de juny, a les 18 hores, a l'Aula Magna de la Universitat de València.

Prop de cent estudiants en les proves d'Economia

REDACCIÓ

Un centenar d'estudiants de batxillerat van participar el passat dissabte 9 d'abril en les proves eliminatòries de l'Olimpiada d'Economia que es van celebrar al Campus dels Tarongers. Els estudiants procedien d'instituts públics i centres de secundària de les comarques de València, en unes proves que per tercer any consecutiu organitza la Facultat d'Economia.

Els estudiants que superen la prova del dissabte, que simultàniament se celebrava a Castelló i a Alacant per a les seues respectives demarcacions, competiran posteriorment en la II Olimpiada d'Economia d'àmbit autonòmic. En l'edició anterior la participació dels centres de

València i comarques va estar al voltant dels cent cinquanta alumnes. En l'organització han participat professors d'Economia de més de dos-cents centres de batxillerat i ensenyament secundari de la província de València. Amb aquesta competició la Facultat d'Economia de València i les seues homòlogues d'Alacant i de Castelló pretenen estimular l'estudi de les ciències econòmiques entre els joves.

Els millors classificats segons el parer del tribunal rebran com a premi la matrícula gratuïta en el primer curs de qualsevol de les disciplines que s'imparteixen a la Facultat d'Economia, i un ordinador personal, més un altre per al centre al qual pertanyen.

Investigadors de la Universitat obtenen la caracterització molecular d'un gen essencial d'un fong patògen

Seqüència d'imatges en què es visualitza l'expressió de la proteïna codificada pel gen patògen del fong *Candida albicans*.

Un pas important contra les infeccions hospitalàries

REDACCIÓ

El grup d'investigació sobre Patologia Molecular de Fongs de la Universitat de València ha aconseguit la caracterització molecular i funcional d'un nou gen essencial del fong patògen oportunista *Candida albicans*. El fong *Candida albicans* constitueix la tercera causa de mort per infecció hospitalària a països desenvolupats. De fet, *Candida albicans* és l'agent infecciós aïllat amb major freqüència a partir de pacients immunodeprimits (com a conseqüència, per exemple, d'una teràpia antitumoral o en transplantats sotmesos a tractament antirebuig) que han mort a causa d'una infecció fúngica. Estudis realitzats recentment als Estats Units han posat de manifest que aquest fong és, en l'actualitat, el microorganisme patògen aïllat en tercer lloc, pel que fa a la seua freqüència, a partir de sang, i que ha superat els bacteris bacil·lars Gram negatius quant a la seua incidència. Cal destacar també que *Candida albicans* és la tercera causa d'infeccions associades a l'ús de catèters amb la segona taxa més elevada de colonització versus infec-

Components del grup d'investigació autors del treball.

ció i la mortaldat global més elevada.

Els resultats de la investigació han estat publicats en la prestigiosa revista científica *Eukaryotic Cell*, que edita l'American Society for Microbiology, la societat científica amb major nombre de membres a nivell mundial.

En tractar-se d'un gen essencial del fong, que no té homòlegs en les cèl·lules dels teixits

humans, els resultats obtinguts podrien tindre un gran interès potencial des del punt de vista pràctic, ja que el gen o el producte gènic corresponent podrien constituir una diana específica per a la teràpia antifúngica, que hui dia té limitacions importants ja que no es disposa encara de drogues que actuen específicament o exclusivament sobre el fong sense causar efectes secundaris importants en el pacient

afectat, especialment en el cas de les micosis disseminades o sistèmiques, al contrari del que succeeix en les infeccions causades per bacteris en què els antibiòtics solen tindre una acció específica molt eficaç.

L'interès del treball ha estat reconegut per l'editor en cap de la revista, que ha seleccionat una imatge en la qual es visualitza a nivell subcel·lular l'expressió de la proteïna codificada per aquest gen, mitjançant microscòpia de fluorescència, per a la portada del número de juny d'aquest any de la publicació en la qual apareix el treball.

El grup d'investigació sobre Patologia Molecular de Fongs de la Universitat de València està format pels doctors José Pedro Martínez García, Manuel Casanova Monroig i María Amelia Murguì Faubel, i per les llicenciades Verónica Veses Jiménez i Ana María Pérez Sánchez, dels departaments de Microbiologia i Ecologia i de Bioquímica i Biologia Molecular. L'estudi publicat representa el nucli del projecte de tesi doctoral de la llicenciada Verónica Veses Jiménez, que serà defensa en el mes de juliol del present any.

Santiago Carrillo presenta demà la col·lecció sobre el franquisme

REDACCIÓ

Demà divendres, 20 de maig, Publicacions de la Universitat i el Fòrum de Debats presentaran la col·lecció *Història i Memòria del Franquisme*. L'acte començarà a les 20 hores a l'Aula Magna de l'edifici de la Nau, i comptarà amb la intervenció del vicerector de Cultura, Rafael Gil; el director de Publicacions de la Universitat, Antoni Furió; Ismael Saz, assessor de la col·lecció, i Santiago Carrillo.

La recuperació de la memòria històrica és una realitat després de tants anys d'oblit. La dictadura franquista primer, i després una transició plena de llums i ombres en el punt d'aquella recuperació, no van ser els millors contextos perquè la II República i els personatges (coneguts o anònims) que la van fer possible el 1931 i van lluitar per ella des del colp d'Estat franquista del 1936 foren recuperats de la seua invisibilitat. Ara corren altres temps i això es comprova en els nombrosos estudis sobre aquella època i en els testimoniatges que no cessen d'eixir a la llum per part d'alguns protagonistes d'aquells esdeveniments.

L'"ajornament del record", com algú anomena aquesta dilació, sembla que ha soltat el fre i la memòria és ja part inseparable de les preocupacions culturals. En aquesta línia de recuperació memorialista, Publicacions de la Universitat de València ha obert aquesta col·lecció. Han aparegut ja: *Fascismo y franquismo*, d'Ismael Saz; *Feixistes, rojos i capellans*, de Ramir Reig i Josep Picó; *Proceso a un maestro republicano*, de Mari Cruz Altabert Cuevas; *Comisiones Obreras y represión franquista*, de J. Alberto Gómez Roda; *Franquisme i represió* (edició de Pelai Pagés), *La memoria reprimida*, de José A. Vidal Castany, i *Nos quitaron la miel. Memorias de una luchadora antifranquista*, de Rosalía Sender.

PUBLICACIONS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Caràcters

Director: Vicent Alonso.
Número 31 de la segona època.
ISSN: 1132-7820.
Preu: 3 euros.

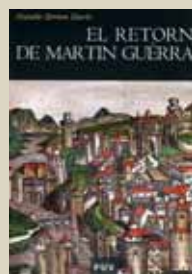
La revista de llibres *Caràcters*, que edita l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana, acaba de traure a la venda el seu número 31. Les pàgines centrals estan dedicades a Jep Gouzy, i s'hi inclou una entrevista amb el pintor i poeta Albert Ráfols-Casamada. L'entrevistat assenyala: "No vull fer pintura poètica ni poesia pictòrica". Aquest número publica articles de Josep Piera—sobre els Evangelis traduïts per Joan Francesc Mira—, de Felip Tobar—sobre els altres mons de la literatura catalana— o Gustau Muñoz—sobre el moment actual de la cultura al País Valencià. També hi ha crítiques dels darrers llibres de Ramon Lapiedra i de Ferran Garcia-Oliver, entre altres.

El retorn de Martin Guerra

Autora: Natalie Zemon Davis.
Col·lecció Història.
ISBN: 84-370-6109-1.
Preu: 10,50 euros.

Un pagès imaginatiu, Arnau del Tilh, quasi havia aconseguit persuadir els jutges del Parlament de Tolosa de Llenguadoc que ell era Martin Guerra. També havia aconseguit enganyar la seua dona i la seua família. En ple procés, però, un home coix es presenta davant la cort i s'identifica com l'autèntic Martin Guerra. Aquest cas extraordinari capturarà la imaginació de mig Europa i la història d'aquell camperol occità de procedència basca es convertirà en una llegenda que encara hui és recordada a Occitània. Natalie Z. Davis ha escollit els arxius i els llibres que es van escriure en el seu moment sobre el cas per a trobar les causes que van conduir Tilh a esdevindre un impostor.

Literatura, món, literatures

Autor: Joan Francesc Mira.
Col·lecció Assaig.
ISBN: 84-370-6101-6.
Preu: 10 euros.

El sentit actual de la literatura i la crítica, el discurs públic, Montaigne i Joan Fuster, la literatura autobiogràfica, *La Divina Comèdia*, les relacions entre italians i catalans al llarg de la història o la tragèdia grega són alguns dels temes d'aquestes pàgines, en què l'erudició, l'estil i la força de les idees estableixen un diàleg fecund. *Saber parlar i escriure* és el subtítol d'aquest recull, perquè el llenguatge hi és un dels temes recurrents: el llenguatge parlat en públic.

REDACCIÓ

Un total de 10 universitats (la Corunya, Balears, Alacant, Cadis, Cardenal Herrera, Catòlica de Sant Antoni, Las Palmas de Gran Canària, Politècnica de Cartagena, Politècnica de València i Universitat de València) es van donar cita al Club Nàutic Calp, amb el qual la Universitat de València realitza des del 1999 (quan es va iniciar la commemoració dels cinc segles de la seua existència) un torneig universitari que venia a substituir un inexistent Campionat d'Espanya Universitari. En total en el I Campionat d'Espanya Universitari de Vela participaren 36 esportistes (31 homes i 5 dones) que componien unes tripulacions que navegaren en J-22, uns barcos proporcionats pel club de set metres d'eslora. La principal diferència amb altres competicions com ara la 32 Copa de l'Amèrica és que en aquesta última cada tripulació disposa del seu propi vaixell i és el factor tecnològic crucial per al desenvolupament de la prova a diferència del torneig universitari. La Universitat de les Illes Balears, seguida de la d'Alacant i la Politècnica de València es van imposar en aquesta competició universitària de gran espectacularitat perquè totes les tripulacions eixien al mateix temps i a més es va arbitrar des de l'aigua. La Universitat va quedar cinquena.

D'altra banda, el Campionat d'Espanya Universitari d'Orientació va reunir 123 esportistes (77 homes i 46 dones) procedents de 33 universitats. La fita, a més de batre's un rècord de participació, va servir per a conèixer un esport com l'orientació l'objectiu del qual és que el participant realitze en el menor temps possible un recorregut marcat en el pla i sobre el terreny per punts

La Universitat, seu de la Vela i l'Orientació

de control. Cada vegada que passa per una balisa el corredor s'identifica a través d'un xip en què queda enregistrat el temps en què va aconseguir eixe punt en arribar a meta. En la carrera es van imposar el finlandès Jukka

Kokkonemi (Universitat Pablo d'Olavide) i Esther Gil, de la Universitat d'Alacant, que és l'actual campiona d'Espanya en categoria absoluta. En el podi per equips la Universitat d'Alacant va ocupar la primera posició,

seguida de la Universitat de València.

Però més enllà dels resultats, ambdós campionats han constituït una oportunitat excel·lent per amalgamar dues localitats tan equidistants geogràficament, orogràficament i sociològicament com la marinera Calp (20.000 habitants) i la muntanyenca Titagües (547 habitants) a través de l'esport. I perquè 60 voluntaris, tots estudiants de la Universitat de València, convisqueren amb esportistes, entrenadors i caps de delegació en les distintes seccions (secretaria general, premsa, transports, protocol...) mentre va durar el somni de la competició.

L'handbol femení, en primera divisió

REDACCIÓ

El Club Esportiu d'Handbol Femení de la Universitat de València, que aquesta temporada ha disputat la lliga de Primera Autònoma, acaba de pujar a Primera Divisió Nacional, la categoria justament anterior a la Divisió d'Honor, la màxima. És la primera vegada que l'equip d'handbol femení de la Universitat puja a aquesta categoria.

El conjunt entrenat per Sagrario Santana ha aconseguit aquest èxit després de quedar segon en la lliga autònoma en la qual participaven 16 equips i posteriorment repetir aquesta gesta, quedant en el mateix lloc en la fase d'ascens que es va disputar a Ermua (Biscaia), on van competir 6 equips procedents de tota Espanya i de la qual van pujar-ne 2.

Cal destacar que la meitat de la plantilla de l'equip també es va proclamar subcampiona autònoma en la lliga que disputen sis universitats valencianes (Universitat de València, Politècnica de València, Universitat d'Alacant, Universitat Miguel Hernández, Universitat Jaume I i Cardenal Herrera-CEU), coneguda com CADU (Campionat Autòmic d'Esport Universitari), cosa que els va permetre accedir directament al Campionat d'Espanya Universitari de Granada, al qual arriben les 8 millors universitats del país. És el sisè any consecutiu que l'equip femení arriba a la final, encara que en aquesta edició una indisposició gàstrica en la majoria de jugadores va malmetre un lloc en el podi final. Però l'handbol no és l'únic equip que es jugava l'ascens aquesta temporada. A partir de hui dijous 19 i fins al pròxim 22 de maig el Club Esportiu de la Universitat de València disputarà la fase d'ascens a Primera Divisió en la Fase Final del Campionat d'Espanya Femení, categoria sènior. El campionat, que està organitzat per la Reial Federació Espanyola d'Hoquei, la seua homòloga valenciana i la Universitat de València es disputarà al Poliesportiu Municipal del Saler. En aquesta fase d'ascens participaran 8 equips. L'únic valencià és l'equip de la Universitat, els altres procedeixen de Catalunya, Madrid, Canàries, Galícia i el País Basc.